

— In een schrijven uit Napels, van den 5 Junij, komt het volgende voor: *Made me Malibran*, welke in het begin van November alhier wordt terug verwacht, i

door den hertog *Visconti* te Milaan, tegenwoordigen ondernemer van den schouwburg *Della Scala* aldaar, geëngageerd geworden, om, voor de verbaasend hooge som van 450,000 duizend fr., 185 voorstellingen te geven, namelijk: 75 in den herfst som van 1835 op 1836, 75 in den herfst en carnaval van 1836 op 1837, en eindelijk 35 in den herfst van 1837. Volgens eene vrij waarschijnlijke berekening zal deze voortreffelijke zangeres, in den haar overblijvenden tijd, ten minste nog even zoo veel verdienen.

Van den 22sten. De beide Roomsche-Katholieke gemeenten Undenheim en Hahnheim, in Rijn-Hessen, zijn sedert meer dan drie maanden zonder geestelijke zielezorg. Zij hadden, na eenen ouden en gebrekkigen geestelijke, eenen zeer beminden kapellaan, *Mohr* genaamd, wien de onderhoorigen van die beide kerspelen tot hunnen vasten pastoor verlangden. De overledene bisschop *Burg* had hun zulks beloofd; doch zijn opvolger, de tegenwoordige bisschop *Humann*, zond hun, in plaats van *Mohr*, eenen anderen geestelijke. Deze vond echter, ten gevolge eener afspraak van de gemeenten, de kerk steeds ledig. Eene poging met eenen derden geestelijke had hetzelfde gevolg. Al de leden van deze R.-Katholieke gemeenten wonen thans regelmatig de Protestantische godsdienst bij en laten hunne kinderen niet doopen, de lijken worden zonder geestelijke begraven, geen huwelijk wordt voltrokken, geen avondmaal uitgedeeld. De gemeenten, welke zich bij een verzoekschrift onmiddellijk tot den Paus gewend hebben, zijn thans voornemens, een adres aan de Staten aan te bieden. Men zegt, dat zij tot de Protestantische kerk willen overgaan, indien zij langs dezen weg hun oogmerk niet mogten bereiken.

LUXEMBURG den 21 Junij.

Zeer onlangs ontvange tijdingen uit Weenen bevelen, dat er ontwerpen, geschikt tot afdoening der staatkundige zaken in België, door het Congres aan de goedkeuring van Rusland onderworpen worden zijn. De grondslag dier vereffening zou wezen het afscheiden der vraag wegens het Luxemburgsche van al de hangende zaken. Het Weener Congres schijnt ten doel te hebben, om, op eene billijke wijze, de tot heden toe zoo hatelijk veronachtzaamde belangen van Holland te regelen met het doel, om andere belangen, regtstreeks tegen die van Groot-Brittannië inlopende, te voldoen (*dans le but de satisfaire d'autres intérêts, diamétralement opposés à ceux de la Grande Bretagne*). Men gelooft, dat de plans van het Congres in geen deele naar den smaak van lord *Palmerston* zullen zijn en nog minder naar dien van deszelfs patroon *Talleyrand*. Maar, welken zij ook wezen mogen, worden die schikkingen door de bevolking van het Luxemburgsche met een ongeduld verwacht, hetwelk geene menselijke spraak kan nitdrukken. Alle staatkundige vragen lossen zich ten goede of ten kwade op; die van Luxemburg wordt uitgesteld en weder uitgesteld. Onder al de landen van Europa is ons ongelukkig land datgene, hetwelk door de gebeurtenissen der laatste drie jaren het ergst getroffen geworden is.

GROOT-BRITANNIJE.

LONDEN den 21 Junij.

Ter gelegenheid der verjaring van den veldslag van Waterloo, heeft de hertog van *Wellington* den 18 Junij, in zijne woning te Londen, een groot feest gegeven, waarbij ook de Koning tegenwoordig is geweest. De hertog zat aan tafel tusschen Zijne Majesteit en den bevelhebber der landmagt, lord *Hill*.

Het geheele aantal der genoodigden was negenenzestig. Op de tafel prijken de kostbare stukken zilverwerk, in der tijd door de stad Londen aan den hertog vereerd, alsmede het porseleinen servies, waarop zijne overwinningen zijn afgebeeld.

— De Infant *Don Carlos* is den 18 Junij met zijne gemalin en gevolg te Portsmouth aan wal geschikt, aldaar door eene eerewacht van Koninklijke mariniers ontvangen, en met eereschoten van de batterijen begroet. Vooraf heeft *Don Carlos* aan de officieren van het linesschip *the Donegal* eene aanspraak in de Fransche taal gehouden, waarin hij voor de kiesche en grootmoedige wijze, waarop het scheepsvolk hem had behandeld, zijnen dank betuigt. De bewoners van Portsmouth hebben den Infant insgelijks blijken van belangstelling en deelneming gegeven. Omtrent de onderhandelingen wegens zijn toekomstig verblijf wordt in de Londensche bladen tot den 20sten niets naders gemeld.

— Gisteren heeft er eene bijeenkomst plaats gehad tusschen de leden der commissie uit de houders van Spaansche bons en den heer *Allende*, agent van het Spaansche bestuur, over de zaak der Cortes bons. Wat aldaar besloten is, weet men niet stellig; echter meent men te mogen gelooven, dat de commissie vooreerst aangedrongen heeft op de volledige en onbepaalde erkenning dier bons met den interest, daarop tot den huidigen dag verschenen. Hierop zou de heer *Allende* hebben te kenauw gegeven, dat zijn Gouvernement willens was, aan de Cortes bij derzelver vereeniging voor te dragen, dat het beloop der schuld tot op de helft werd verminderd, of liever, om voor elke schuldtekentenis van tweehonderd ponden ééne te geven van honderd ponden met interest tegen zes per cent 's jaars, en dat voor de achterstallige renten eene andere bon gegeven zou worden tegen denzelfden interest, na een zeker getal van jaren, zes bij voorbeeld. De commissie kon in dit voorstel niet treden, en haar president moet verklaard hebben, dat, zoo lang niet volmaakt aangetoond was, dat de hulphbronnen van Spanje geene betere voorstellen toelieten, de houders der bons met het tegenwoordig plan geen genoegen konden nemen. Derhalve verwacht men, dat er verdere bijeenkomsten over deze zaak zullen gehouden worden. Ondertusschen hebben de Spaansche fondsen eene kleine daling ondergaan.

— Donderdag ochtend werd de vrouw van den passementmaker *Benson*, in Great Queenstreet, Lincoln's Inn Fields, eensklaps ziek en wel zoo hevig, dat zij naar allen schijn den geest gaf. Toen men geene teekenen van leven meer bespeurde, werd zij, zoo als het gebruik dit vordert, behoorlijk afgelegd, en na de eerste oogeblikken van droefheid begon de weduenaar, die altijd in het vermoeden verkeerd had, dat zijne afgestorvene eenige spaarpenningen verborgen had, daarnaar te zoeken en vond ook wezenlijk in eene oude vogelkooi, in den kelder, zeventig ponden sterl. in zilveren specie. Deze vond kwam hem, dacht hij, wel te stade bij de onvoorziene uitgave voor de kosten der deftige begravenis, welke bij den volgende avond met een' aanspreker bezig was te regelen, toen beide in dit werk gestoord werden door de vrouw, die, na dertig uren in bezwijming gelegen te hebben, ontwaakt was en in haar doodkleed de trappen afkwam. De vrouw heeft zoodanig van het gebeurde geschrikt, dat men thans inderdaad voor haar leven bekommerd is.

— De bevelhebbers in de zeehavens van dit rijk hebben last ontvangen, om Prins *Willem Frederik Hendrik der Nederlanden* met alle aan zijnen rang verschuldigde eerbewijzingen te ontvangen, in geval het schip *de Zeeuw* aldaar mogt binnenloopen. (De *Zeeuw* zal van Koppenhage naar Petersburg zeilen. Den 13 Junij heeft Prins *Hendrik* zijn verjaardag op de reede van Koppenhage gevierd, en is bij die gelegenheid door het geslacht der vesting begroet geworden. Den volgende dag is Z. K. H. ter maaltijd bij Prins *Christiaan van Denemarken* geweest.)

Van den 22sten. Bij Lloyds is heden morgen tijding ingekomen van het vergaan van een schip, *the James*, hetwelk den 24 April in zee is gezonken met 265 passagiers aan boord, van welke alleen de kapitein en tien man zijn gered. De nadere bijzonderheden, zoo als des kapiteins naam, de plaats van afvaart en de bestemming, enz. zijn nog niet bekend.

FRANKRIJK.

PARIJS den 20 Junij.

De Koningin-Regentes van Spanje heeft den 1 dezer een besluit geteekend, waarbij eene censuur voor de dagbladen, die in Spanje uitkomen, vastgesteld wordt. Hierover zijn de vrienden van den constitutionelen regeringsvorm en de voorstanders eener algeheele vrijheid der drukpers zeer ontevreden, meenende zij, dat hieruit zonnelaars blijkt, dat het Bewind geenszins voornemens is, om aan de Spaansche natie eene volkomen vertegenwoordigende regering te schenken.

Het traktaat der zoogenaamde quadruple-alliantie is thans publiek geworden.

De Koningin-Regentes van Spanje, voor hare dochter, de Koningin *Donna Isabella II*, en de Hertog van Braganza, als Regent van Portugal, voor de Koningin *Donna Maria II*, verbinden zich daarbij, om, ten einde de vijandelijkheden in het Schiereiland te doen ophouden, *Don Carlos* en *Don Miguel* te noodzaken het grondgebied van Portugal te ontruimen; hebbende zij zich gewend tot den Koning der Franschen en den Koning van Groot-Brittannië, die, uit belangstelling in de veiligheid van de Spaansche monarchie en zijne Brittannische Majesteit, vooral uit aanmerking der bijzondere verplichtingen, die voor hem uit de oude traktaaten met Portugal voortvloeijen, toegestemd hebben, om als handelende partijen bij het sluiten van dit verdrag op te treden. Het traktaat bestaat uit zeven artikelen. Bij het eerste belooft de Hertog van Braganza alle middelen te zullen aanwenden, om *Don Carlos* uit Portugal te verdrijven. Bij het tweede neemt de Koningin-Regentes van Spanje aan, een korps troepen in Portugal te zenden en voor hare rekening te onderhouden, om mede te werken tot het verdrijven van *Don Miguel* en *Don Carlos*. Bij het derde verbindt zich Zijne Majesteit de Koning van Groot-Brittannië, om door zijne zee-magt de krijgswegingen en verdere bepalingen, die volgens het tegenwoordig traktaat noodzakelijk mogten worden, te eullen ondersteunen. Het vierde artikel houdt de bepaling in, dat, zoo Frankrijks medewerking door de hooge kontrakterende partijen noodig geacht wordt, de Koning der Franschen alles doen zal, wat hij en zijne bondgenooten bij gemeen overleg daaromtrent zullen vaststellen. Bij het vijfde wordt overeengekomen, dat aan de Portugesche natie de beginselen en bedoelingen van dit traktaat zullen bekend gemaakt worden, en dat de Hertog van Braganza eene algemeene amnestie afkondigen zal voor al de onderdanen van Hare Allergetrouwste Majesteit, die tot gehoorzaamheid zullen terug keeren, en aan *Don*

Miguel een jaargeld overeenkomstig zijnen rang en geboorte zal verzekeren, zoodra hij zich buiten Portugal en Spanje bevinden zal. Bij het zesde artikel wordt aan *Don Carlos* door de Koningin-Regentes een dergelijk inkomen toegelegd; terwijl eindelijk het zevende artikel de uitwisseling der ratificatiën van het verdrag betreft.

— Dezer dagen werd voor de correctionele politie gebragt zekere grijsaard van 70 jaren, *Muller* genaamd. In 1826 was hij tot dwangarbeid veroordeeld. Hij ging bij verschillende restaurateurs het middagmaal voor 3 à 4 personen bestellen, en verzocht, dat men hetzelfde in het hôtel garni zou brengen, hetwelk hij opgaf, en alwaar hij nu den naam aannam van *Dumoulin*, dan van *Thérénin*, enz. Hij zond dan den knecht onder een of ander voorwendsel terug, en verdween met het zilver. — Hij werd veroordeeld tot 3000 fr. boete en 6 jaren gevangenis. *Muller* antwoordde: » Ik ben te oud, om nog zoo veel tijd in de gevangenis door te brengen. »

— (*Bijzondere berigten.*) Volgens de jongste berigten uit Madrid, heeft het dekreet, betreffende de censuur, bij de constitutionelen aldaar een' zeer ongunstigen indruk gemaakt, en aanleiding gegeven tot de aanmerking, dat men iets beters van de quadruple-alliantie had gewacht. — De bewindslieden hier te lande meenen, dat in een land, alwaar de drukpers als 't ware niet bestond, zelfs de censuur als eene verbetering moet worden beschouwd, en dat ook dit beletsel met den tijd zal worden opgeheven. Deze berigten, in verband met het verwezenlijken van eene behaalde winsten, hebben echter voor het oogenblik eenen nadeeligen invloed gehad op de prijzen der Spaansche fondsen.

Koning *Philips* ziet niet ongaarne, dat er nog gestrenge maatregelen in Spanje worden genomen tot behoud der goede orde. Hij houdt zich steeds overtuigd, dat de magt van *Napoleon* niet in Rusland, maar in Spanje is gesnuikt, en zal aldaar nimmer gewapend tusschen beiden treden, dan in den uitersten nood, en op uitdrukkelijk verlangen der Spaansche regering zelve.

De berigten uit Weenen zijn niet geheel ongunstig, ten aanzien der verlangde bemiddeling in 't Oosten; — ook niet betrekkelijk het militair kommando van Frankfort; maar de Oostenrijksche regering zet in dezen de grieven ten aanzien van Zwitserland op den voorgrond, en vordert, dat dezelve zullen worden uit den weg genomen. — Voorts wordt (hoe vreemd het ook moge klinken) verzekerd, dat men hier pogingen wil aanwenden, om Holland in de alliantie van het Westen te doen deelen, als allezins overeenkomende met de beginselen van het aldaar bestaande staatsregt; — dat men dat land in dit opzigt dadelijke voordeelen wil verzekeren van meerder aanbelang, dan de weinig afdoende ondersteuning, welke hetzelfde tot dusverre van de Noordsche Mogendheden heeft genoten, enz. — Men voegt er bij, dat niets dienaangaande beslist is, en dat men denkelijk alleen de denkbeelden heeft willen polsen.

— De bladen der monarchalen zijn vervuld met verklaringen van legitimisten, welke daarop nederkomen, dat zij den eed, welke den kiezers is opgelegd, beschouwen als een' ijdel vorm; — dat zij hun kiesregt zullen uitoefenen, maar zich in hunne gevoelens door dien eed geenszins gebonden zullen rekenen. — In een der arrondissementen van Parijs is eene vergadering van kiezers gehouden, waarbij men de tegenwoordigheid der beide kandidaten, de heeren *Delessert* en *Arago*, had gewacht, om van hunne gevoelens te doen blijken. De eerstgenoemde heeft zulks onnoodig geoordeeld, en wel, gelijk hij heeft verklaard, naar aanleiding van den raad van verscheidene vrienden. De tweede, welke tot de zeer warme liberalen behoort, heeft zijne gevoelens ontwikkeld, en op de vraag, of hij een republikein was, geantwoord: » Ik ken slechts twee beginselen: — dat van het goddelijk regt, en dat van de souvereiniteit des volks. Het eerste hebt gijlieden met uwe barricades om verre geworpen. Ik houd mij aan het tweede, en daar men blind zoude moeten wezen, om niet te zien, dat de Franschen geene republiek hegeeren, ben ik geen republikein. »

— Een brief van den generaal *Foissol* aan den minister van oorlog houdt in, dat het Fransche gezag te Algiers, en inzonderheid over de vlakte van Metidja, zich meer en meer uitbreidt en hevestigt. Verscheidene dorpen van Samel, die het meest aan de plundertogten der Hadjoutes waren blootgesteld, en om die reden door de bewoners waren verlaten geworden, ontvangen wederom bevolking van allen kant. De generaal schijnt echter de overtuiging te voeden, dat de kolonie in de toekomst gevaar zoude kunnen loopen, wanneer men thans het bezettings leger mogt willen verminderen. In dit opzigt zoude zijn brief zeer wel kunnen worden aangemerkt als eene zijdelingsche aanvraag voor eenige miljoenen francs en ettelijke duizend man op het aanstaande budget.

— In het *Journal des Pyrénées Orientales* leest men als volgt:

De heer *von Liebermann*, gevolmachtigd minister van Pruisen te Madrid, is den 8 dezer, op zijnen terugweg naar Eerlijn, met gevolg door Perpignan gekomen. Den 11den is mede door laatstgemelde plaats gepasseerd monsgn. *Tibery*, aartsbischop van Gesi, pro-nuncius van den Heiligen Stoel te Madrid, zich naar Rome terug begevende.

Men kan zich niet onthouden in deze omstandigheden weder een nieuw bewijs te zien van het ongenoegen der Mogendheden over het gedrag, door Engeland en Frankrijk in de zaken van het Schiereiland gehouden. De *Gazette de France*, welke, gelijk men weet, in het algemeen ons tegenwoordige Koningshuis, deszelfs regering en het nieuwe stelsel, zelfs zoo als het door de voorstanders van het *juiste midden* verstaan wordt, vijandig is, behelst heden weder eenen der brieven van haren correspondent uit IJsenburg, die nu laatstelijk de oplettenheid des publieks zoo zeer getrokken hebben, en die thans bijzonder dit misnoegen en het traktaat, waardoor het verwekt is, ten onderwerp heeft. De brief is van den 15 Junij en luidt aldus:

» Wilt gij stellig weten, welken indruk de tijdingen uit Spanje en uit Portugal op de Noordsche hoven gemaakt hebben? Eene levendige en diepe verontwaardiging.

» Ziedaar dan, zegt men, die Mogendheden, die het eerst en uit eigenbelang te Londen het beginsel van non-interventie als iets heiligs hadden doen afkondigen! Ziedaar die Mogendheden, die onophoudelijk van de noodwendigheid spreken, om de volken, vrij van allen vreemden invloed, zelve over hun lot te laten beslissen!

» Het is slechts een middel, om het Schiereiland te bevredigen, zegt het *Journal des Débats*; en om dat land te bevredigen, matigt men zich het regt aan, om kroonen te ontnemen en te schenken, stamhuizen tot den troon te roepen of daarvan uit te sluiten, en in te Parijs of te Londen gehoudene schalen de belangen van twee volken af te wegen, die geene scheidslieden benoemd hadden, die eigene wetten bezaten, en welke men thans dwingt den nek onder het juk van buitenlanders te buigen.

» Het is een *viervoudig verbond*, zeggen anderen, alsof er meer dan twee Mogendheden tot de raadpleging geroepen geworden waren en alsof het waarschijnlijk was, dat, zoo in Spanje als in Portugal, eene der partijen hare teekening weigeren zou, wanneer men haar zeide: Teeken, dat gij de overwinning wenscht, en wij zullen ze u geven!

» Die redeneringen waren bekend sedert de fabel, waarin de leeuw de leer onderwijst, dat alle regt zijnen grond heeft in magt; maar ten minste was de leeuw in de fabel geen huichelaar. Hij zeide, ik wil, omdat ik de sterkste ben; maar hij voerde geen valsche staatsregt, geene valsche regtmatigheid in, om daardoor zijne aanmatiging te kleuren. Wie gevoelt niet, welke verschrikkelijke gevolgen dit nieuwe regt zou hebben? Onderstelt, dat er morgen meer koningsgezinde ministers in Frankrijk zijn; onderstelt in Engeland een ministerie van Torsys. Wat zou men er tegen zeggen kunnen, wanneer alsdan eens de kroon van Spanje en die van Portugal op nieuw tot een voorwerp van strijd gemaakt wierden? Wat zou men er tegen zeggen kunnen, wanneer die nieuwe ministers *Don Carlos* of *Don Miguel* tot den troon riepen? Wie zou hun dan durven toevoeren: het regt van koningshuizen is geen onderwerp voor ministeriele raadplegingen? Wie zou het hun tot misdaad kunnen maken, wanneer zij het nationale staatsgehoor hij andere volken onophoudelijk opbouwden, afbraken en weder begonnen te bouwen? Is het regt, om te breken en te bouwen, niet gelijk? En, komen viervoudige verbonden in de mode, zouden dan, denkt men, wanneer de kans goed stond, de onderteekeningen van *Don Carlos* en *Don Miguel* niet te krijgen zijn? Droevig uitzigt op eenen chaos van verwarring, die voltoojen zal, hetgene de omwentelingen begonnen hebben! Noodlottige oneerlijkheid in zaken van staatsbestuur, die, niet tevreden, dat de daadzaak, welke zij in Europa ingevoerd heeft, onwettig is, onophoudelijk arbeidt, om de laatste overblijfselen van regt, die na zoo vele stormen nog overeind stonden, te sloopen en te verstrooijen.

» De diepe overtuiging van Europa, gij kunt mij hierin vrij gelooven, is, dat niets in het Iberische Schiereiland ten einde is, noch het in lang zijn zal. De groote Mogendheden, getrouwd aan het beginsel van non-interventie, 't welk zij niet dan bezwaarlijk en onder stellige voorbehoudingen zich hebben laten vestigen, hadden eindelijk bewilligd, de uitkomst van eenen geheel nationalen worstelstrijd af te wachten, voornemens om te onderzoeken, of er inderdaad grond was, om, als uitdrukking der verstandigste en met de wenschen van beide de landen het meest bekende staatslieden, die regering te erkennen, welke het een en ander in onafhankelijkheid en vrijheid zou aannemen. En het is een te Londen gefabriceerd Gouvernement van Portugal, een te Parijs gesmeed Gouvernement van Spanje, dat men aan Europa als wettige en hechte regeringen zal gaan voorstellen. Omdat Engeland zich uitwegen voor zijne koopwaren opent, omdat *Lodewijk Philips*, na eene zijner dochters te Brussel geplaatst te hebben, zijne zonen gaarne te Lissabon en te Madrid zou uittrouwen, zal

men alles moeten aanzien, en alles moeten dulden! Neen, neem nota van hetgene ik u verzeker, geen der beide Gouvernemen ten van Spanje of van Portugal zal erkend worden, noch door Oostenrijk, noch door Pruisen, noch door Rusland. Hierin zijn zij het alle volkomen eens, twijfel hieraan geen enkel oogenblik. Op de helling, waarop men de kabinetten had weten te dringen, is er een punt gekomen, waar zij vasten voet zullen houden.

» Thans is het, nu zij de kunstgrepen van het juiste midden open en bloot zien liggen, dat de Mogendheden van het Noorden erkennen moeten, hoe verregaand men hen bedrogen heeft! Indien zij eens kennis hadt van al de diplomatieke kuipgrepen, van de betuigingen hunner liefde tot den vrede en haat tegen de omwentelingen! Indien zij eens wist, hoe men zich voordeed als de door de Voorzienigheid geschonkene werktuigen tot behoud der orde, als bestemd, om die onrustige Fransen in toom te houden, welker kwade gezindheid Europa in gevaar bracht! Hoe men, onder het lasteren van Frankrijk en deszelfs dengdzaamste burgers, de Koningen en derzelver ministers vlikloode! Thans, nu men de propagandagewind denkt voortgezet te hebben, nu men acht vaste stellingen genoeg in te hebben, om geene veinzij meer te behoeven, hoe vele betuigingen blijken nu niet logens geweest te zijn!

» Nu eindelijk ziet men het zonneklaar; dezelfde stem, die in Julij aan Frankrijk de vrijheid beloofde, beloofde aan Europa, dat die vrijheid ten ondergebragt zou worden. Terwijl men overluid aan de Fransen toeriep: Gij zult vrij wezen, smijde men den buitenlanders in het oor: Zij zullen het niet zijn. En alsof zulk een stelsel in deszelfs gevolgen de dubbelhartigheid terug moest kaatsen, welke deszelfs zelf was, hield men den Fransen, welken men vrijheid beloofd had, sabels en kanonnen voor; en bij den buitenlander, aan wien men zich als liefhebber der orde voordeed, greep men overal valkuilen en zaide er de propaganda en komplotten. Het masker is gevallen, de afzigtelijke gedaante is gebleven, en Europa deinst vol ijzing terug.

» Zoodanig is het hatelijke schouwspel, waarvan wij tegenwoordig getuigen zijn, en echter laat men zich nog in eenige dingen begoochelen. De tijd, welke ook deze begoochelingen zal verdrijven, zal eerlang het heldere daglicht doen schijnen over hetgene in die duistere kuipgrepen thans nog onbekend blijft, en alle staatkunde zal helder zijn, behalve die op bedrog en bebaucht gegrond is.

» De bewegingen der diplomaten. Zoo meldt men, dat gisteren te vier uren des achtermiddags de ambassadeur van Oostenrijk eens zamenkomst met den Russischen ambassadeur, graaf *Potze de Borga*, gehad, en zich vervolgens naar de Engelsche ambassade begeven heeft, waar hij vrij lang gebleven is.

» Van den 21sten. Het Hof der Pairs heeft tot aan den dag van heden meer dan vierhonderd bevelschriften van arrestatie, vervolging en rogatoire kommissiën afgeleverd. Deszelfs griffie is opgevuld met eene vervaarlijk groote menigte lijsten van regtsstukken, pakken, brochures, manuscripten en briefwisselingen, die uit de departementen zijn opgezonden, en wier regelende schifting een' aanmerkelijken tijd zal vereischen. Het getal der sedert den 11 April te Parijs en in deszelfs rechtsgebied bewerkstelligde arrestatiën gaat 960 te boven. De sedert het begin van den opstand te Lyon bewerkstelligde gevangennemingen bedragen 1150 a 1200. Alle gevangenis- en dier stad zijn met bewoners opgepropt vol en de kerker van Perrache bevat alleen 460 personen. Zondag 11. zijn eenige nieuwe arrestatiën uitgevoerd en zulks ten gevolge van het rondzenden van patrouilles, versterking der wachtposten en in omloop gebragte geruchten, dat er den 21sten, bij gelegenheid der verkiezingen, oproer zoude plaats hebben. Inmiddels verwijderen de werklieden zich al meer en meer van daar, en het zijn juist de besten, die haangaan. Men heeft diegenen gearresteerd, welke onder paspoort Lyon verlaten, doch blijkt het niet, dat deze maatregel hen terug houdt, of aan eenigen tak van nijverheid arbeid verschaft. (Cont.)

» Te Parijs is sterk kwestie, om een' der zonen van den Koning der Fransen met eene soort van onderkoningchap naar Algiers te zenden. Men houdt de uitvoering van dit plan voor zeer heilrijk, naardien het aan de ontwerpen van kolonisatie een beslissend aanzien geeft.

» Men schijft uit Madrid, van den 11 Junij als volgt:

» Er gaat sprake van eene uit te vaardigen algemeene amnestie, welke alle staatkundige gevoelens zoude omvatten. Dit voornemen der Koningin vermag nog wel een' rijpelijk overwogen te worden, dewijl het groote gevolgen kan hebben en ongetwijfeld door de heethoofden geenszins met genoegen zal worden ontvangen.

» De vijanden van het tegenwoordige regeringstelsel zijn zeer talrijk, de gevangenis- en zijn daarmede opgevuld, de galjen loopen er van over. De meesten hunner hebben wapenen in de hand; zij smeden stoutmoediglijk zamenzweringen en de ondervinding heeft geleerd, dat toegevendheid eene weldaad is, voor welke zij niet vatbaar zijn. Voor het overige vergeven de priesters nimmer; want hun haat is onverzoeplijk.

» De generaal *Charras* is met het groote lint der *Ferdinands-orde* en Don *Latre* en *Alvares* zijn met dat der *Isabella-orde* vereerd geworden. *Selator* is tot generaal-majoor benoemd.

» De Fransche en Engelsche ambassadeurs oefenen op onze ministers eenen buitengewoon grooten invloed uit, en niets geschiedt buiten hunne raadgeving.

» Men berigt ons, dat het leger van Don *Miguel* gevolgd werd door 400 moniken of priesters en 200 dames.

» Naar luid van den bekend geworden reisverdeling voor het leger van *Rodil*, verwacht men de troepen hier tegen den 16 ten; zij zullen door de Koningin worden in oogenschouw genomen en vervolgens naar Navarra op marsch gaan.

BELGIE.

BRUSSEL den 23 Junij.

In den *Eclaircur de Namur* leest men als volgt:

» Gedurende de rechtszitting van heden ochtend moest een der leden van de correctionele reglbank zich van de behandeling eener zaak onthouden, als wanneer de president den advocaat *Marchot* verzocht, in hoedanigheid van regter voor dien dag zitting te willen nemen. Deze verklaarde echter niet regt te kunnen spreken in naam van *Leopold*, wien hij geenen eed had afgelegd.

» Van Antwerpen wordt, van den 22 dezer, geschreven:

» De heer *Mengal*, directeur van het 's Gravenhaagsche theater-orchest, is gisteren te Westwezel, op het oogenblik dat hij de grenzen naar Holland wilde overschrijden, als overbrenger van verscheidene verzegelde brieven, aangehouden. Naar Antwerpen terug gevoerd, is hij heden morgen door den regter van instructie onderzocht, die, wegens onwettige overbrenging van verzegelde brieven tegen hem reserves nemende, hem nog vóór 12 uren des middags heeft in vrijheid gesteld. Van al de in beslag genomene brieven heeft slechts één enkele, ofschoon, zoo men zegt, niets betekenende of bewijzende, de oplettendheid der regering gaande gemaakt. Die brief is van een', wegens zijne begrippen bij het gouvernement aangeschreven, bewoner van Gent aan den heer K..., staatsraad, oud-gouverneur-civil van Antwerpen en Gent, thans woonachtig e's Hage.— De omstreeks St. Nikolaas in hechtenis genomene Hollanders zijn niet, bij wijze van represaille, naar Antwerpen, maar naar Dendermonde opgebragt, alwaar zij zich in dit oogenblik gekerkerd bevinden.

» Van den 21sten. In het dagblad van Leuven leest men: Zou de ijzeren spoorweg de aandacht van de administratie der bruggen en wegen zoo uitsluitend tot zich trekken, dat het derzelve niet langer mogelijk is op het onderhoud der gewone wegen bedacht te zijn? Ware dit het geval, zoo zouden wij den voorlieden moeten aanraden, zich voor het oogenblik te onthouden van het betalen der tolgeden. Het is niet mogelijk de straten van Leuven langer te berijden, zonder zich aan eenig ongeluk bloot te stellen.

» Het liberalismus of de zoogenaamde vrijheidszucht schijnt ook onder de Belgische paarden allengs meer en meer veld te winnen; nog nauwelijks begint de militaire kommandant van Antwerpen zich te herstellen van de wonden, hem toegebragt door zijn paard, hetwelk hem uit den zadel had geworpen, of ook hier te Brussel hebben de paarden van de heeren *Gendebien* en *Ch. de Brouckere* zich in vollen opstand tegen hunne meesters verklaard; het eerste heeft, op het voorbeeld van zijnen Antwerpschen broeder, zijnen ruiter uit den zadel en zich zelf op hem ter neder gestort en bij het weder opstaan nog bovendien met eenen zwaren hoefslag begroet. Het ander, voor een kabriolet gespannen, heeft zich openlijk tegen het despotismus van den teugel verzet, en zijnen meester, die, om dit overdreven liberalismus te keer gaan, uit het rijtuig was gesprongen, het scheenbeen op eene gevoelige wijze met den stempel van zijnen blinkenden hoef gemerkt.

LUIK den 23 Junij.

» In de stad Limburg, op den nieuwen weg van Verviers naar Aken, is een verschrikkelijke brand geweest, waardoor 40 a 50 huizen, alsmede de parochiale kerk in de asch zijn gelegd. De brand is 11. Zaterdag, des namiddags te één uur, in het huis van den heer *Pieuxteme*, waar nieuw hooi geborgen was, begonnen. In minder dan twee uren was alles in vlam. 's Avonds te vijf uren heeft de brand eerst opgehouden. Een groot gedeelte der huizen was met stroo gedekt. Men heeft brandspuiten van Verviers naar Limburg gezonden; maar zij zullen, wegens den afstand der beide steden, niet vroeg genoeg gekomen zijn, om krachtdadige hulp te verleen.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 24 Junij.

» Gisteren te twee uren is de Kabinetraad vergaderd geweest.

» Men heeft hier berigt ontvangen van het vertrek van Zijne Excell. den minister

van buitenlandsche zaken, baron *Ferstolk van Soelen*, uit Weenen. Zijne Exc. wordt in het laatst dezer week hier terug verwacht.

» Alhier is uit het hoofdkwartier aangekomen de hertog van *Saksen-Weimar*, die zich, naar men verneemt, eenigen tijd in deze residentie zal ophouden, BREDa den 24 Junij.

» De heer *Mengal*, chef van het orchest van den Fransen schouwburg te 's Hage, die, volgens de Belgische bladen te Antwerpen werd terug gehouden, is gisteren in onze vesting aangekomen en heden morgen naar 's Hage vertrokken.

MIDDELBURG den 21 Junij.

In onze Courant lezen wij het volgende:

» WEDERKEERENDE ELEKTRIEKE SCHOK, waargenomen te Middelburg, bij het Onweder in den avond van Woensdag, den 11 dezer maand.

» Het is eene in de Natuurkunde bekende wet, dat de elektriciteit, opgehoopt aan de oppervlakte der onweerswolken, naarmate van derzelver nabijheid en der elektrieke spanning, eenen zeer aanmerkelijken invloed heeft op de natuurlijke elektriciteit van alle aardsche voorwerpen: zoodat (om populair te spreken) deze elektriciteit door die der onweerswolken wordt terug gedrukt, maar ook dan, wanneer die der wolken zich door hevige bliksemstralen ontlast, oogenblikkelijk terug keert en zich herstelt, hetwelk met zoo veel kracht geschiedt kan, alsof men onmiddellijk door den bliksem zelf getroffen werd, en dit noemt men: den wederkeerenden Schok. In bliksemen zijn drie verschijnselen uiterst zeldzaam, en dan nog maar alleen in die mate in het open veld te duchten: in steden en andere bewoonde plaatsen, waar men meer geleidelijke voorwerpen heeft, zijn dezelve uit den aard zeer veel zwakker, en daarom slechts toevallig waar te nemen, gelijk bij het gemelde onweder dan ook het geval is geweest.

» Jan Jacob du Pont, knecht bij den mr. koperslager *J. D. van der Beek*, wonende op den Dam te Middelburg, en wiens werkplaats in den kelder is, was onder aan den keldertrap bezig met het vervaardigen van een' koperen ketel, hebbende den hamer in de regter hand, terwijl hij met de linker het koper op den zwaren ijzeren speerhaak vasthield. Er schoot een felle bliksem met twee stralen uit de onweerswolk, onmiddellijk gevolgd van eenen zeer hevigen slag, en in hetzelfde oogenblik gevoelde du Pont een' tamelijken schok in den linker arm, gaande van de vingers tot in den bovenarm, waarvan het gevoel nog eenigen tijd van den avond heeft voortgeduurd.

» Daar hij nu door den bliksem zelf niet is getroffen, en men nergens sporen heeft gevonden, dat dezelve in deze stad of in den omtrek is nedergeslagen, zoo heeft de uitbersting zich tot de lucht bepaald, en er is dus geen twijfel, of hier is de wederkeerende Schok gevoeld, waartoe de aanraking van het metaal des ketels, en deszelfs gemeenschap met het zware ijzer hebben medegewerkt; gelijk elk, die maar eenige kennis heeft van de werking der elektriciteit, gereedelijk zal erkennen: zeer waarschijnlijk zou de man, indien hij, bij het uitbersten des bliksems, in geene aanraking met het metaal geweest ware, niets ontwaard hebben.

» Voor het overige kan elk, die eenen goeden controleur bezit, zich van de uitwerking van de elektrieke kracht der onweerswolken bij ieder onweder overtuigen; wanneer namelijk het onweder nadert, zakt het gekleurde vocht in den controleur altijd onfeilbaar eene zekere hoeveelheid, welke afhangt van de nabijheid van het onweder en van het maaksel van den controleur; en blijft dat gemeenlijk eenigen tijd, naar mate het onweder spoediger of langzamer overtrekt, onveranderd staan; doch gaat vervolgens weder rijzen, en zoodra men dit bespeurt, kan men zeker zijn, dat het onweder ter plaatse, waar men is, zijne grootste hevigheid heeft gehad en afdrift.

UTRECHT den 24 Junij.

» Men wil, dat er een ontwerp gevormd is, om van Amsterdam op Haarlem eenen ijzeren spoorweg aan te leggen, en dat de overtocht langs dien spoorweg van den Dam aldaar tot op de Groote markt te Haarlem in één half uur zal plaats hebben. — Sommigen beweren zelfs, dat men er op bedacht is, om, in gevalle die spoorweg aan de verwachting voldoet, denzelfden over Leiden tot aan 's Gravenhage te verlengen.

» De hydro-oxygene-gas-mikroskoop, welken wij gisterenavond alhier met bewondering bezigtigden, is eene Engelsche uitvinding, die voor de natuurlijke historie van groot belang is, alzoo de voorwerpen door dezelve 1½ miljoen malen vergroot worden voorgesteld. De gas-hydrogene of waterstof-gas en de gas-oxygene of zuurstofgas worden alhier aangewend, om een schitterend en helder licht voort te brengen, waardoor de vergrootte voorwerpen ten duidelijkste tegen eene witte schijf worden ten toon gesteld. Het sloot- of regenwater, door dezen mikroskoop bezigtigd, boeit natuurlijk de aandacht het meest, alzoo de kleine insecten, die met het bloote oog bijna onzichtbaar zijn, zich thans als monsterdieren vertoonen, die met en door elkander leven en elkander bevechten. Een waterdruppel levert hier eene menigte voorwerpen voor de natuurlijke historie op, die met de namen van water-lieuw, water-duivel, water-scorpiaan, water-varken, water-vloo, enz. worden betiteld, ons wezenlijk doen verwonderd staan over de veelvuldige gedierten, waarmede de geheele natuur vervuld is, en ons vele nuttige leeringen aan de hand geven. De voor het bloote oog onzichtbare epelen ziet men hier leven en zich bewegen; men ziet dezelve doorschijnende en dus hun inwendig zamenstel gadeslaan; iets, hetwelk voor den natuuronderzoeker van niet weinig belang moet zijn. — Wij gelooven ook, dat de mikroskoop, zoo als dezelve ons hier wordt vertoond, den hoogsten trap van volmaaktheid bereikt heeft, en bewonderen ook hierin weder het menschelijk vernuft.

GRONINGEN den 26 Junij.

» Door den grooten kerkeraad der Nederduitsche Hervormde Gemeente dezer Stad, is, ter vervulling der vacature, veroorzaakt door het overlijden van den wel eerw. zeer gel. heer *J. Rutgers*, uit het te voren gemaakte zetal van predikanten het volgende drietal geformeerd: *Dr. A. Rutgers*, th. doct., pred. te Breede; *M. Hefting*, pred. te Godlinze, en *G. A. van Limburg Brouwer*, th. doct., pred. te Schiedam.

AANKOMST EN VERTREK VAN SCHEPEN.

» Den 19 Junij was kapit. *D. G. Schuur*, met het kofschip *Agatha*, zeilklaar te Liverpool, gedestineerd naar Rotterdam. Den 22sten is kapit. *J. J. Green*, met het kofschip *de Frede*, te Edam gearriveerd, komende van Noorwegen. Dienzelfden dag is kapit. *J. J. de Boer*, met het kofschip *de Goede Hoop*, gearriveerd te Purmerend, komende van Dantzig.

» De DIRECTIE van de SOCIETEIT EENDRAGT vermittigt bij deze de Leden van opgenoemde Societeit, dat er Zondag namiddag, den 29 dezer, MUZIK in den Tuin van het Zomer-Lokaal zal worden gegeven.

GRONINGEN
den 24 Junij 1834.
Namens de Directie voornd.:
Wm. KAMERLINGH, H.z.,
Secretaris.

GEBOORTE-, HUWELIJS- EN STERFBERIGTEN.

» Mijne Echtgenootte MARGHARETA SWARTWOLT verlost heden morgen, te half zeven, van eene welgeschapene DOCHTER.

O. SWARTWOLT.

LEEUWARDEN

den 21 Junij 1834.
» LEEUWARDEN den 21 Junij 1834. Heden verlost zeer voorspoedig van haar tiende Kind, zijnde eene welgeschapene DOCHTER, THEODORA WIEBINA ARIA ADRIANI, Huisvrouw van

N. FOCKEMA.

» Heden overleed, aan de gevolgen eener zenuwheer, in den ouderdom van ruim 72 jaren, LUCRETIA WELMINA VAN DER SWAAGH, geliefde Echtgenoot van

L. BOUMAN,

Rustend Predikant.

» Heden morgen overleed tot onze bittere droefheid, op het alleronverwacht, onze oudste Dochter GEESINA, in den ouderdom van twintig jaren en vier maanden.

Familie en Bekenden gelieven deze voor bijzondere kennisgeving te houden.

NIEUWE PEKEL-A

den 23 Junij 1834.

» Heden verlost voorspoedig van eenen ZOON mijne geliefde Echtgenootte A. B. REIGER.

Mr. C. M. NAP.

GRONINGEN

den 23 Junij 1834.

» Bij den Boekhandelaar en Boekdrukker *J. C. van KESTEREN*, te Amsterdam, komt heden van de pers:

I. DE VONDELING of LIEFDE EN PLIGT, een oorspronkelijk Hollandsche Roman, 2 Deelen compleet, met gegraveerde Titels en Vignetten, f 4—80.

II. J. E. SCHUT, LOTGEVALLEN VAN MIJNHEER EZECHIEL, getrokken uit deszelfs Secrete Memorien, één Deel compleet, met gegraveerden Titel en Vignet, f 2—60.

HOITSEMA, in de Oude Boteringestraat. (Met autorisatie.)